

НЕБО - Джерело

Написав Степан Коцан
Субота, 14 лютого 2015, 05:35

НЕБО

Бездонне Небо – голубе до крику
І ні хмаринки – тільки синь та синь...
Як вабить ця незміряно-велика
Незвідано-прекрасна височінь...

І линучи в синь Неба затихає
душа моя

і в трепеті мовчить.

Немов би знає

(звідки вона знає?!,)

Що там була вона

й там буде жить

Немов сумує за небесним домом
Де Мир, Любов, Добро і Благодать...

Де рідне все,

хоча і незнайоме...

От знаєш:

Був колись!..

хоч годі все згадать...

І я стою і дивлячись у Небо
Безмежний наді мною Океан...
Роздумую: можливо так і треба
Можливо в цьому теж Господній План

Все на Землі кінцеве і дочасне
Усе, що очі бачать – перейде...
Так воно рідне нам й таке прекрасне
Але кінець усьому все ж прийде

І тільки Небо – там кінця немає!
Всі задивляються: дорослі і малі...
І очі бачать те, що є безкрає
Єдине нескінченне на Землі

Я знаю, що і небо *CensureBlock*
Зів'ється як сувій

й в вогні згорить...

Бо все минається лиш Слово не *CensureBlock*

Й безмежний простір згорнеться за мить...

Та знову буде Небо

НЕБО - Джерело

Написав Степан Коцан
Субота, 14 лютого 2015, 05:35

Безкінечне! -
тепер ще й Вічне з Богом і людьми!
Бехмарне, Мирне і таке Безпечне
В якому вірю, будемо і ми

Тому було, напевно вгодно Богу
Щоб задивляючись у Божі Небеса
Ми відчували радість і тривогу
Нас покоряли Велич і Краса...

Й переживаючи цей трепет незбагнений
І як притягує небесна ця блакить
Відкрилось нам, що Бог Благословенний
Так хоче, щоб ми з Ним могли там жить...

Бездонне Небо голубе до крику...
І над тобою ця небесна синь...
Запам'ятай цю Істину Велику
Двері у Небо відкриває Син!